

Revista învățământului primar și preșcolar

Școala Gimnazială Ruginești

VectorStock

COMORILE COPILĂRIEI

Anul II

Nr. 1

IULIE 2013

Colectivul de redacție

Prof. înv. primar Apostol Marinela
coordonator și redactor –șef

Tehnoredactare computerizată:

Prof. înv. primar Apostol Marinela

Școala Gimnazială Ruginești, jud. Vrancea

Tel./ Fax: 0237/ 269 157

e-mail: scoala_ruginesti@yahoo.com

Director,
prof. Lungu Mariana

Colaboratori:

Prof. Năstac Elena

Prof. Nicola Nicoleta

Prof. Drug Andreea

Prof. Adăscăliței Claudia

Prof. Olaru Maricica

Prof. Chiticaru Maricica

Prof. Pipirigeanu Florica

Prof. Olteanu Săndina

Prof. Mihăeș Violeta

Articolele pentru revistă vor fi trimise pe adresa de e-mail:
apostol_marinela@yahoo.com

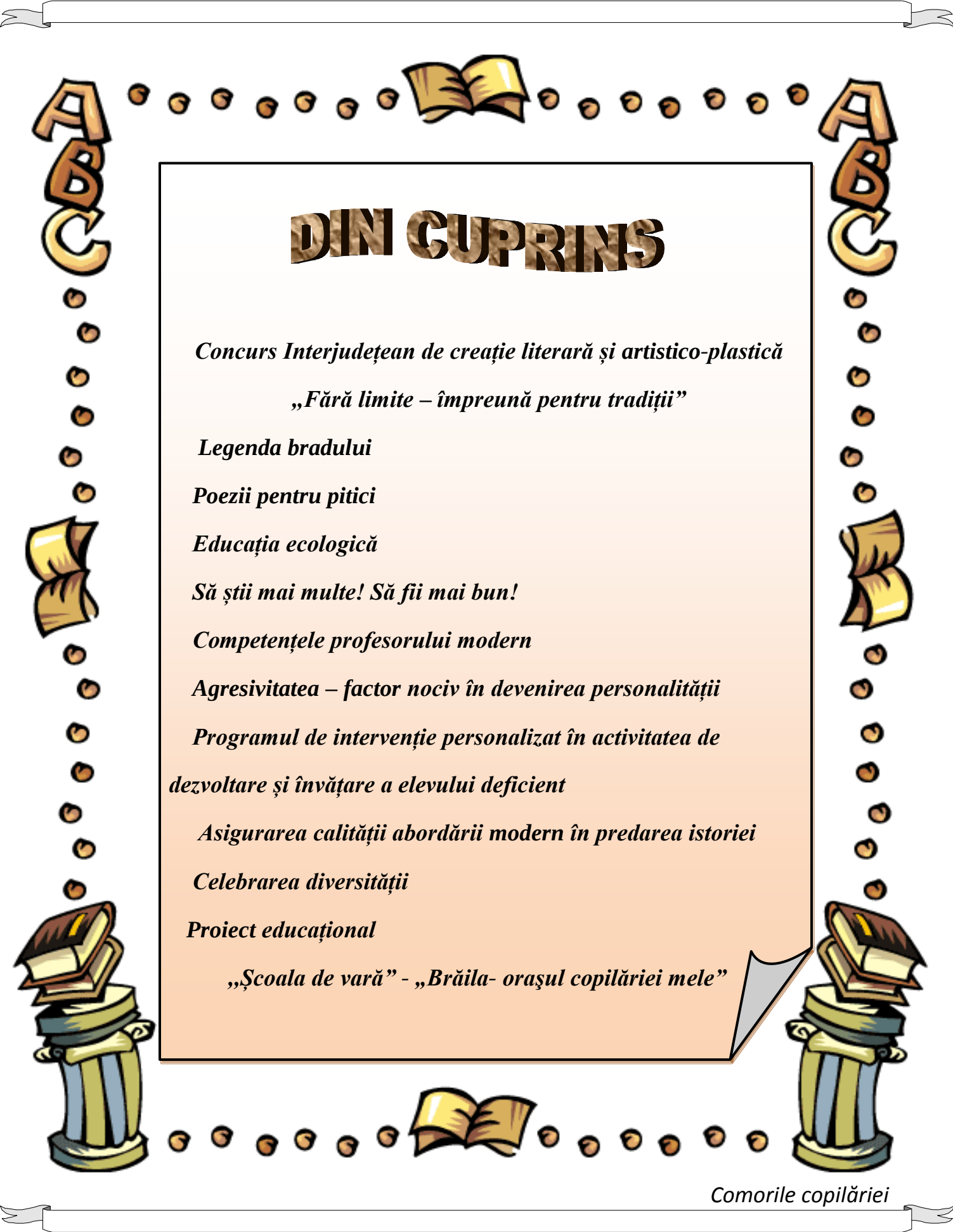
Formatul articolelor va fi: document Word, Times New Roman, 12, textul scris obligatoriu cu diacritice.

Conform Art. 206 din Codul Penal, responsabilitatea juridică asupra conținutului textelor publicate aparține în întregime autorilor.

ISSN 2285 – 391X

ISSN-L 2285 – 391X

DIN CUPRINS

Concurs Interjudețean de creație literară și artistico-plastică

„Fără limite – împreună pentru tradiții”

Legenda bradului

Poezii pentru pitici

Educația ecologică

Să știi mai multe! Să fii mai bun!

Competențele profesorului modern

Agresivitatea – factor nociv în devenirea personalității

Programul de intervenție personalizat în activitatea de dezvoltare și învățare a elevului deficient

Asigurarea calității abordării modern în predarea istoriei

Celebrarea diversității

Proiect educațional

„Școala de vară” - „Brăila- orașul copilăriei mele”

CONCURS INTERJUDEȚEAN DE CREAȚIE LITERARĂ ȘI ARTISTICO - PLASTICĂ „FĂRĂ LIMITE - ÎMPREUNĂ PENTRU TRADIȚII”

PROF. APOSTOL MARINELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ RUGINEȘTI
JUDEȚUL VRANCEA

În perioada 1 martie – 31 mai 2013, la Școala Școala Gimnazială Ruginești, a avut loc prima ediție a Concursului Interjudețean de creație literară și artistico – plastică „FĂRĂ LIMITE – ÎMPREUNĂ PENTRU TRADIȚII”, înscris în CAERI la pagina 36, poziția 1048.

Proiectul s-a desfășurat în parteneriat cu I.S.J. Vrancea, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Focșani, Parohia „Sf. Împărați Constantin și Elena” și „Nașterea Maicii Domnului” din Ruginești, iar activitatea s-a concretizat în organizarea unei *expoziții – concurs* cu titlul: „Paștele în sufletul românilor”.

Acest proiect s-a născut din dorința cadrelor didactice de a asigura copiilor posibilitatea de a se cunoaște, a derula diverse acțiuni, a înțelege importanța prieteniei, a cunoaște locuri noi cu tradiții și obiceiuri specifice zonelor în care locuiesc.

Proiectului a urmărit stimularea implicării copiilor în activități extrașcolare dar și a curiozității și interesului acestora pentru manifestările ce exprimă tradiții populare, în general, educarea lor în sensul păstrării tradițiilor și obiceiurilor, dezvoltarea gândirii și capacității creatoare, simțului estetic, împletind eforturile elevilor cu cele ale cadrelor didactice și ale membrilor comunității. Proiectul a implicat activități culturale comunitare, promovarea dialogului și a diversității culturale.

Scopul concursului a fost marcarea sărbătorilor pascale prin activități literare și artistico – plastice specifice vârstei preșcolare și școlare. Concursul a avut ecou nu numai la nivel local ci aproximativ în toată țara, participând cadre didactice și elevi din 23 de județe.

Lucrările din concurs au fost expuse în Biserica „Sf. Împărați Constantin și Elena” din Ruginești pentru a putea fi admirate sau „criticate” de toți doritorii. Acestea au fost evaluate de un juriu format din dir. prof. Lungu Mariana, elevii claselor a IV-a și a VII-a A de la Școala Gimnazială Ruginești, îndrumați de prof. Apostol Marinela și prof. Adăscăliței Claudia, preotul Necula Ion de la Biserica unde s-a desfășurat activitatea,

preotul Gugeanu Georgian de la Biserica „Sf. Gheorghe” Anghelești, preotul Crăciunescu Mihail Romulus de la Biserica „Sf. Ierarh Nicolae” Copăcești, precum și alte cadre didactice din instituțiile partenere.

MOTTO:

„Copilaria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespus de nouă și proaspătă și uluitoare.”

E. Ionesco

ARGUMENT

Prin acest proiect urmărim promovarea culturii tradiționale, descoperirea obiceiurilor legate de cea mai mare sărbătoare a creștinătății precum și la păstrarea identității noastre naționale. Astfel încercăm să insuflăm copiilor dorința de a fi mai buni, mai curați, de a întâmpina această mare sărbătoare așa cum se cuvine. Considerăm că acesta este un mod de a-l aduce pe Hristos în sufletele noastre, a tuturor.

Cu toate că acești copii trăiesc într-o societate cu multe tendințe și tentații spre pragmatism, consumism, totuși au în structura personalității lor

bine conturate elemente ale spiritualității creștine, care nu pot fi anulate de tentațiile moderne. Elevul

creștin de astăzi folosește foarte bine calculatorul și telefonul mobil, dar nu consideră nici o rușine să

folosească semnul credinței sale, Sfânta Cruce, atunci când trece prin dreptul Sfintei Biserici, sau să intre să se închine mai întâi la biserică, când are un moment greu de depășit.

Sărbătoarea Sfintelor Paști, este cea mai mare sărbătoare a creștinătății, ea este vastă atât în semnificații cât și în obiceiuri. Nu se poate însă vorbi

de această sărbătoare fără să se amintească și de perioada ce o precedă, Postul Mare, Bunavestire, Floriile.

Proiectul educațional „*FĂRĂ LIMITE – ÎMPREUNĂ PENTRU TRADIȚII*” se va finaliza printr-un concurs de creație literară și artistico-plastică desfășurat pe două secțiuni. Prin creațiile copiilor înscriși în acest proiect vom păstra vie spiritualitatea românească, datinile, tradițiile și obiceiurile poporului nostru.

Noi, dascălii, avem datoria de a-i încuraja pe copii, de a le deschide orizonturi noi, prin dezvoltarea imaginației creatoare literară și artistico-plastică, dar și de a-i face să învețe să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile poporului în care s-au născut, să iubească plaiurile natale, portul popular românesc precum și sărbătorile ce ne aduc în suflele multă bucurie.

SCOPUL PROIECTULUI

Valorificarea potențialului imaginativ și creator al preșcolarilor și elevilor din clasele 0 – VIII de a descoperi și dezvolta aptitudinile literare și artistico-plactice, promovarea culturii tradiționale.

OBIECTIVE

- Păstrarea și transmiterea sfintelor tradiții și obiceiuri creștine românești;
- Dezvoltarea simțului estetic, a imaginației și creativității elevilor;
- Stimularea elevilor prin organizarea de cursuri și expoziții;
- Formarea de comportamente adecvate în receptarea valorilor religioase și de cultură și civilizație tradițională românească;
- Dezvoltarea relațiilor de parteneriat între diferite unități școlare;
- Dezvoltarea abilităților de comunicare prin limbaj literar, artistico-plastic.

GRUP ȚINTĂ: preșcolari, elevi din ciclul primar și gimnazial, profesori învățământ primar, gimnazial și preșcolar, profesori de religie, profesori de limba și literatura română, preoți, comunitatea locală etc.

RESURSE:

a) UMANE:

- responsabili de proiect;
- preșcolari;
- elevi din ciclul primar și gimnazial;
- cadre didactice.

b) MATERIALE:

❖ materiale de lucru: acuarele, carioca, hârtie glasată, hârtie creponată, carton colorat, fire, materiale textile, materiale din natură, materiale reciclabile, calculator, imprimantă, CD-uri etc.

c) INFORMAȚIONALE:

- ✓ proiectul tehnoredactat;
- ✓ corespondență referitoare la proiect;
- ✓ evidența participanților din cadrul proiectului;
- ✓ portofoliul proiectului;
- ✓ CD-ul cu ISBN și revista electronică cu ISSN;
- ✓ site-ul școlii;
- ✓ diplome etc.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

18 – 31 martie 2013 - lansarea proiectului

1-28 aprilie 2013 – înscrierea partenerilor

29 aprilie – 12 mai 2013 – organizarea și desfășurarea activităților

13 – 31 mai 2013 - analiza proiectului, editarea cărții în format electronic cu ISBN și a revistei electronice cu ISSN „*Fără limite – împreună pentru tradiții*”

1 -20 iunie 2013 – trimiterea rezultatelor către participanți.

EVALUAREA PROIECTULUI

- Impactul creat în rândul copiilor și a cadrelor didactice;
- Consemnarea în revista școlii „Plaiuri do-moșitene” și a revistei învățământului primar „Comorile copilăriei”;
- Realizarea cărții electronice cu ISBN și a revistei electronice cu ISSN „*Fără limite – împreună pentru tradiții*” ce vor fi trimise participanților.

FEED-BACK-UL CONCURSULUI

- ♣ Impactul avut în rândul copiilor și a cadrelor didactice;
- ♣ Numărul de copii și cadre didactice participante;
- ♣ Calitatea lucrărilor participante la concurs.

IMPACTUL ESTIMAT

- Apropierea copiilor de credința creștină precum și de stimularea lor în cunoașterea și respectarea obiceiurilor și tradițiilor românești prilejuite de Sărbătoarea Sfintei Paști;
- Creșterea prestigiului școlii în comunitate;
- Extinderea parteneriatelor privind educația literară și artistico-plastică.

DISEMINARE

- Publicarea proiectului pe site-ul școlii, www.didactic.ro, www.educatoarea.ro, www.iteach.ro;
- Prezentarea proiectului în cadrul comisiilor metodice și a cercurilor pedagogice;
- Menținerea expoziției pe o perioadă mai lungă de timp, pentru a putea fi vizitată de alte instituții de învățământ sau alte persoane;
- Realizarea unui album foto cu aspecte din timpul activităților desfășurate;
- Articole în presa locală, revistele „Plaiuri domoșitene” și „Comorile copilăriei”.

Legenda bradului

Legenda spune că atunci când a venit prima toamnă pe lume , toate animalele pământului se pregăteau să întâmpine anotimpul rece, fiecare cum se pricepea mai bine. Furnicuțele își faceau provizii în mușuroaie, bursucul își căra la vizuină crengi cu frunze roșioare, broscuțele își construiau căsuțe din nămol pe fundul lacului, iar păsărelele călătoreau s-au grăbit să plece spre țări mai calde.

Una singură, mică și zgribulită, o rândunică, mai rămăsese. Își lovisese aripa într-un spin de măceș și nu a mai putut zbura alături de suratele ei din stolul în care crescuse .

Când s-a trezit într-o dimineață, un vânt rece bătea, care legăna crengile copacilor și tufele măceșilor. Frunzele copacilor începuseră să se îngălbenească și firele de iarbă nu mai erau verzi. Rândunica simțea că e mai frig decât ier , dar nu prea înțelegea de ce ?...

Soarele încălzea din zi în zi mai puțin , norii cenușii acopereau pădurea îngălbenită . Atunci, rândunica s-a dus să ceară ajutorul unui copac, căci acesta având rădăcini, de bună seamă că nu va pleca nicăieri și va ști cum să înfrunte frigul și crivățul iernii. S-a dus mai întâi la un stejar, plin cu ghind , văzându-l mai falnic și i-a spus :

- Cip-cirip ! falnic stejar
Lasă-mă-n al tău umbrar
Ca să trec iarna geroasă
S-ajung vremea călduroasă.
- Nu pot, i-a răspuns semeț stejarul, nu vreau să-mi mănânci ghindele. Caută-ți de drum!
- Frunza mea e foșnitoare
Zi și noapte n-are tihnă
Nu găsești sub ea odihnă .

Foarte mâhnită, biata rândunică s-a dus la un fag:

- Fagule, măria ta
Lasă-mă sub creanga ta
Frunza să mă încălzească
De frig să mă dezmoștească .

- Nu pot, i-a răspuns fagul îngrijorat de frigul ce se întetea. Am deja destule griji și iarna o să fie grea. Nu pot să te ajut.

Și timpul trecea. În locul zilelor mari și frumoase au venit zile mici și posomorâte, a început să cadă bruma și pe înserate se vedeau rândunici întârziate sau se auzeau strigătele cocorilor, mergând toate în aceeași parte, către miazăzi.

Într-o dimineață , aproape moartă de frig sub o salcie pletoasă rândunica se ruga :

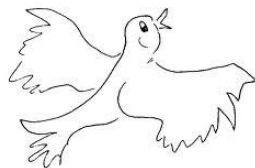
- Dacă îmi cunoști durerea
Și voiești să o alini
Fă-mi din ramurile tale
Un cuibușor fără spini.
- Îmi pare rău, dar nu pot să te ajut. Din cauza apei foarte reci a iazului îmi este și mai frig. Caută ajutor în altă parte.

Și tot așa, în timp ce lacrimile lui mov udă pământul, de la un copac la altul... Biata păsărică nici nu știa încotro să se îndrepte, când, trecând pe lângă brad, abia îndrăzni să spună :

- Brad înalt cu frunza deasă,
În umbrarul tău mă lasă
Căci tu ești a mea scăpare
De-a crivățului rea suflare.

Spre mirarea ei auzi :

- „Fructe mândre pe care să le apăr nu am, frunzișul meu e făcut din ace ascuțite care nu se tem de grindină, dar dacă vrei să-mi cinstești acoperământul cu prezența ta , eu te voi primi cum voi ști mai bine și am să-ți învelesc trupușorul cu ramurile mele dese.” Nu te mai frământa! Dacă vrei rămâi la mine. Poți sta pe oricare dintre crengile mele și împreună vom trece noi și peste iarna ce vine .

Bucuroasă, pasărea își făcu degrabă un culcuș pe una dintre ramurile bradului.

În acest timp, la rădăcina bradului apărură o zână frumoasă cu părul galben-ruginiu, cu ochii albaștri și gene mari negre. Ea purta o rochie lungă din frunze arămii și papuci împlețiți din fire ruginii de iarbă uscată.

Blânda Toamnă grăi către copacii care nu au vrut să o ajute pe rândunică :

- Cât puteați să fiți de buni
Dar n-ați fost și-acum vă spun:
Toamna când o să coboare
Peste câmpuri și ogoare
Peste pădurea cea mare
Verdele vă ruginească
Vântul să vă desfrunzească
Frigul iernii înghețat
Să-l întâmpinați dezbracați.
Frunza să vă crească rară,
Doar târziu în primăvară!

Împrejurul ei zburau frunzele îngălbenite, căzute din copacii pădurii, iar în scurt timp, profeția se adeveri. Toți copacii au rămas fără nici o frunză, tremurând de frig. Apoi întorcându-se către brad spuse :

- Dintre toți copacii, tu bradule, ai fost cel mai vrednic, iar eu, te voi răsplăti. Fie ca de azi înainte, iarna să nu-ți mai lepezi frunzișul ca ceilalți copaci, ci să-l păstrezi veșnic. Apoi, fie ca acele tale înțepătoare să capete o mireasmă care să-i bucure pe oameni, să le dea putere și să le vindece bolile. De asemenea, fie ca în miez de iarnă, când toți copacii pădurilor tremură în bătaia Crivățului, oamenii să te împodobescă și să pună pe ramurile tale toate bunătățile ca să-i bucure pe copiii lumii.

Și de atunci, dragii mei, toți copacii își pierd haina lor de frunze ruginii, doar bradul își păstrează totdeauna coroana verde, fie vară, fie iarnă.

Prof. Nastac Elena
Grădinița Nr. 1 Adjud
Județul Vrancea

poezii pentru pitici

Puișorul cafeniu

de Otilia Cazimir

A ieșit din ou, la soare,
Cel din urmă puișor.
Se usucă pe-aripioare
Și-o pornește binișor.

Stă găina la-ndoială,
Că din șapte puișori,
Ghemotoace de beteală,
Șase-s galbeni-gălbiori.

Numai cel de la sfârșit
A ieșit mai ponosit.
Și se-ntreabă speriată:
„Nu cumva-i de ciocolată?”

Arici , arici, Bogorici

de Tudor Arghezi

Ghem de spini și țepi uscate,
Stă-ntărit ca-ntr-o cetate,
Poate trece un vecin
Peste el cu carul plin.

Că nu simte nici atât
Cât l-ai gădila pe gât.
Ca să-l scoată, ca să iasă,
Câinii-l latră , lui nu-i pasă.

Unul, încercând un pas
S-a ciocnit în ghimpi la nas
Fiindcă tontul și netotul
Și-a vârât în ace botul.

Dac-ar fi citit aici
El afla ce-i un arici,
Însă câinii n-au habar
De tipar și-abecedar.

Nesupus la gând pizmaș,
Bogorici e drăgălaș
Cui îl ia cu prietenie.
Cântă-i numai din tupsie
Și-ți și joacă o chindie.

Doi frați cuminiți

de Elena Farago

Noi suntem doi frați în casă
Și nu ne certăm deloc;
Și suntem tăcuți la masă,
Și cuminiți în orice loc.

Avem hamuri, cerc și minge,
Când pe-afară ne jucăm,
Dar când plouă ori cand ninge,
Liniștiți în casă stăm.

Și cu jucării frumoase,
Ne jucăm tot amândoi,
Pe când mama noastră coase
Ori citește lângă noi.

Mama noastră ne vorbește
Și ne mângâie duios,
Iară seara ne citește
Ori ne spune-un basm frumos.

Iarna

de Tincuța Horoceanu

Din văzduh, zăpada albă,
Pomilor le pune salbă.

Straturi de argint curat
Peste case, peste sat.

Fulgii moi ce cad alene,
Se topesc la mine-n gene.

Gerul face ca-ntr-o glastră,
Flori de gheață la fereastră.

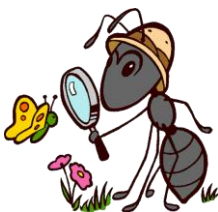
Sub hăinuța de omăt,
Grâul murmură încet.

Doarme ziua, doarme seara,
Și așteaptă primăvara!

Dacă furnica...

de Georgeta Moraru

Dacă furnica s-ar fi gândit,
Pe greier, vara, să-l fi poftit
Ca să muncească și el cu spor,
N-ar mai fi tristă povestea lor.

Dar furnicuța a fost cam rea
Și ajutor n-a vrut să îi dea,
Sfatul cel bun e binevenit,
Dacă îl dai la timp potrivit.

***Versuri culese de:
Prof. Nicola Nicoleta
Grădinița Nr. 1 Rovinari
Județul Gorj***

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Acesta este primul mesaj pe care trebuie să-l perceapă copilul încă din perioada grădinitei.

Problema educării comportamentului ecologic al elevului de ciclu primar, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu încă de la cea mai fragedă vârstă și ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii.

Începută de timpuriu, educația ecologică are șanse mari. Cei mici trebuie să înțeleagă că pe Terra există interdependență între populația umană și nenumăratele specii de plante și animale, între societate și ciclurile biologice din natură. Aceasta se

poate face atât prin activitățile de cunoaștere a mediului, educarea limbajului, educație plastică, activități practice, dar și prin activitățile de extindere, opționale sau extracurriculare.

Pornind de la experiența și nevoile copiilor, învățătoria trebuie să stimuleze copiii să participe, să se implice, să găsească soluții prin folosirea **lucrului pe grupuri mici, a studiului de caz, a dezbaterii, a jocului de rol, a rezolvării de probleme sau a exercițiului moral.**

Educația ecologică trebuie să se bazeze pe activități concrete de participare, pe construcție, de aceea toate metodele utilizate în acest tip de educație vor viza învățarea activă, participarea directă a copilului la propria formare prin acțiuni care să-l responsabilizeze.

SĂ ȘTII MAI MULTE! SĂ FII MAI BUN!

„Talentul este un dar dumnezeiesc, neapărat, însă singur fără trudă, fără foarte multă trudă, rămâne sterp. Un sfert de talent și trei sferturi de muncă vor naște o operă de artă.”

Liviu Rebreanu

În anul școlar 2012-2013 elevii claselor I-IV de la școala Gimnazială Anghelești au desfășurat o săptămână de activități extrașcolare și extracurriculare deosebită.

Calendarul activității, riguros întocmit, a traversat toate ariile curriculare. De la vizionări de materiale ppt și filme documentare, la dezbateri asupra importanței alimentației sănătoase, de la ateliere de creație plastică, la drumeții în pădurea din apropierea satului Anghelești.

Aceste activități au avut ca scop stimularea creativității și expresivității prin desen, pictură, colaj, în lucrări care să oglindească cunoașterea tradițiilor românilor în preajma marilor sărbători, formarea deprinderilor de alimentație rațională și de desfășurare de exerciții fizice în vederea menținerii sănătății, formarea deprinderilor de citire corectă, conștientă și expresivă, lărgirea și completarea orizontului de cultură, îmbogățind cunoștințele din domeniul cunoașterii mediului cu privire la plante și animale salbatice.

„SĂ ȘTII MAI MULTE!

SĂ FII MAI BUN!”

**Prof. Drug Andreea
Școala Gimnazială Anghelești
Județul Vrancea**

COMPETENȚELE PROFESORULUI MODERN

Noul profesionalism presupune adoptarea de către cadrele didactice a unor noi roluri, cum ar fi cel de facilitator al învățării, de co-participant la procesul învățării, dar și reanalizarea rolurilor tradiționale ale cadrelor didactice, cum ar fi cel de consiliere (acest rol capătă noi dimensiuni generate de specificul elevilor din zilele noastre.) În general, profesiunea didactică este asociată cu câteva categorii fundamentale de roluri, acceptate de majoritatea sistemelor de formare a profesorilor: proiectare, managementul și organizarea activităților de învățare, consiliere psiho-educțională, managementul clasei de elevi, comunicare cu elevii, părinții și colegii, dezvoltare profesională de-a lungul vieții, participare la perfecționarea procesului educațional și a inovațiilor din școală, oferirea de servicii educaționale pentru comunitate etc.

Imagina actuală a rolurilor și competențelor specifice este foarte dinamică ”înăuntrul valorilor constante”. Schimbările au loc în conținutul și ierarhia noilor roluri.

De exemplu, transmiterea de cunoștințe rămâne una din funcțiile predării, dar pe un loc secund față de „organizarea și managementul situațiilor de învățare”. Participarea alături de conducerea școlii la proiectarea curriculumului (modelul școlii bazat pe dezvoltarea curriculumului) constituie un nou rol asumat de profesor. (Potolea, 2003, p.236)

Câmpuri de competențe " de dobândit de către noul profesor.

- *Competențe legate de organizarea clasei:*
 - sarcini legate de organizarea orarului;
 - amenajarea și folosirea spațiului;
 - alegerea activităților;
 - exploatarea unei varietăți de resurse;
 - adaptarea la climatul din clasă.
- *Competențe identificate în raport cu elevii și*

particularitățile lor. Acestea se referă la sarcini legate de :

- comunicare ;
 - cunoașterea și observarea tipurilor de dificultăți de învățare și posibile remedii;
 - cunoașterea și observarea stilurilor de învățare,
 - diferențierea în învățare;
 - încurajarea constantă a implicării elevilor;
 - personalizarea și individualizarea diferitelor sarcini și activități;
 - însușirea unei evaluări pozitive care să permită îmbunătățirea cunoștințelor elevilor.
- *Competențe legate de organizarea clasei:*
 - sarcini legate de organizarea orarului;
 - amenajarea și folosirea spațiului;
 - alegerea activităților;
 - exploatarea unei varietăți de resurse;
 - adaptarea la climatul din clasă.

Competențe identificate în raport cu elevii și particularitățile lor. Acestea se referă la sarcini legate de :

- comunicare ;
 - cunoașterea și observarea tipurilor de dificultăți de învățare și posibile remedii;
 - cunoașterea și observarea stilurilor de învățare;
 - diferențierea în învățare;
 - încurajarea constantă a implicării elevilor;
 - personalizarea și individualizarea diferitelor sarcini și activități;
 - însușirea unei evaluări pozitive care să permită îmbunătățirea cunoștințelor elevilor.
- *Competențe legate de disciplinele predate:*
 - temeinică însușire a cunoștințelor de disciplină ;
 - capacitatea de a integra aceste cunoștințe cu cele de predare plecând de la cunoștințele și experiențele elevilor;

- planificarea conținuturilor de predare prin interdisciplinaritate,
- cunoașterea aprofundată a programelor impuse de Ministerul Educației pentru a putea face referință la temele abordate și nevoile elevilor.

• *Competențe cerute în raport cu societatea.*

Acestea sunt la rândul lor de mai multe tipuri în funcție de interacțiunea cadrului didactic cu mediul. Sunt necesare stabilirea unor:

- comunicări informative cu părinții,
- discuții legate de implicațiile sociale și profesionale cu colegii,
- demersuri pentru cercetare, inovare și formare în legătură cu centre universitare sau de alt tip.

• *Competențe inerente persoanei.* Acestea sunt cele mai importante din întregul proces și sunt legate de necesitatea de a reveni asupra faptelor și luărilor de decizii și de a le re-analiza în mod calculat.

ASTFEL:

1. Profesorul înțelege conceptele de bază, instrumentele de chestionare și structurile disciplinei pe care o predă și poate crea experiențe de învățare care fac aceste aspecte ale disciplinei ușor de înțeles pentru elevi.

2. Profesorul înțelege cum elevii învață cum își pot dezvolta și fructifica oportunitățile de învățare care susțin dezvoltarea lor intelectuală, socială și personală.

3. Profesorul înțelege că elevii sunt diferiți prin abordările lor, față de procesul de învățare și creează oportunități educaționale care sunt adaptate acestora.

4. Profesorul înțelege și folosește o varietate de strategii educative pentru a încuraja dezvoltarea gândirii critice, a capacității de a rezolva probleme și a competențelor elevilor..

5. Profesorul dispune de capacitatea de a înțelege motivația și comportamentul individual și de grup, în scopul creării unui mediu de învățare care încurajează interacțiunile sociale pozitive, implicarea activă în procesul de învățare și propria motivație.

6. Profesorul folosește cunoașterea tehnicilor de comunicare verbală, nonverbală și mijloacele media pentru a stimula investigarea, colaborarea și interacțiunea activă la nivelul clasei

7. Profesorul își planifică procesul educativ bazat pe cunoașterea materiei, a elevilor, a comunității și a obiectivelor curriculare.

8. Profesorul înțelege și folosește strategiile de evaluare formală și informală pentru evaluarea și asigurarea unei continue dezvoltări intelectuale, sociale și fizice a celor implicați în procesul de învățare.

9. Profesorul este un practician critic care evaluează în mod neîncetat efectele alegerilor și acțiunile sale asupra celorlalți (elevi, părinți, profesori) și caută într-un mod activ oportunități pentru dezvoltarea propriei eficiențe profesionale.

10. Profesorul întreține relații de prietenie/colaborare cu colegii de școală, părinții și instituțiile din comunitate pentru susținerea procesului de învățare și a bunăstării elevilor.

Prof. Adăscăliței Claudia
Școala Gimnazială Ruginești
Județul Vrancea

AGRESIVITATEA-FACTOR NOCIV ÎN DEVENIREA PERSONALITĂȚII

Moto: „Omul cu adevărat superior este omul prudent atunci când chibzuiește pentru că analizează toate riscurile posibile, dar care este cutezător când trebuie să acționeze. „

(Herodot)

Secolul violenței, dacă pot să-l numesc așa , ne obligă să asistăm zilnic la diverse comportamente violente care au loc în familie, la serviciu, pe stradă și mai ales la școală. Vedem cum copiii sunt agresați chiar de colegii lor sau cum au asistat la un conflict în clasă sau pe stradă. Primul factor la care ne gândim când încercăm să găsim o explicație,este ereditatea, dar să nu uităm de mediul social și educațional care este primordial în devenirea copilului ca individ.

Primii trei ani din viața unui copil sunt foarte importanți pentru viitorul echilibrului psihic al copilului de mâine.

În calitatea noastră de învățător avem datoria de a face cunoscute părinților anumite situații concrete în scopul de a influența convingerile morale ale acestei generații care se confruntă cu pericole sociale foarte mari. În acest sens am organizat un lectorat cu părinții, cu tema „Agresivitatea și drogurile,, , în cadrul căruia am învățat împreună cum să ne comportăm cu copilul și ce metode să folosim în prevenirea agresivității. Vârsta preșcolară/ primară este vârsta la care părinții folosesc televizorul ca o alternativă. Copiii nu pot presta activități utilitar – gospodărești de performanță și greșeala primordială a multor părinți este că nu îi formează pe ei cu deprinderea de a munci încă de la vârste preșcolare deoarece:

 Nu sunt mulțumiți de calitatea activității acestora; Ei nu înțeleg că un copil la început muncește din curiozitate, apoi din obișnuință și în cele din urmă din dragoste. De exemplu, mamele, în bucătărie nu-i lasă pe copii să taie zarzavatul, că se

taie cu cuțitul;să spele rufe, că nu sunt curate;să bată cuie cu ciocanul, că-și dau peste degete.

 Sunt într-o permanentă criză de timp; Prezența copilului îi deranjează sau îi împiedică să termine la timp treaba, iar predarea ștafetei determină întârzierii desfășurării activității.

 Sunt lipsiți de răbdare și tact pedagogic; Acest lucru este de cele mai multe ori o consecință a crizei de timp sau este nativă.

Unica soluție de a scăpa de prezența copiilor este să-i trimită la televizor la desene animate. Observăm că în aceste desene animate predomină tonul agresiv cu care copiii se obișnuiesc și îl consideră ceva normal,imaginile diforme și violența fizică și verbală.

Nu mai sunt desenele animate de altă dată gen „nemuritorul Walt Disney,,. Majoritatea au tendințe S.F., copiii se obișnuiesc cu ele de mici și cred că intră în cotidianul vieții.

Filmul este un alt program vizionat în exces de către minori Pe antetul programului apar specificații de genul:„ numai cu acordul părinților,, sau „interzis tinerilor sub 12 ani,, dar această metodă este o eroare din start și nu face altceva decât să le stimuleze curiozitatea. Și cum majoritatea emisiunilor se dau în reluare iar programele radio-TV apar în multe publicații, copiilor le vine foarte ușor să selecteze și să le urmărească atunci când nu sunt supravegheați (părinții sunt la serviciu ,în curte , la câmp, etc.)

Tocmai când urmăresc emisiunile mai sus menționate, copiii sunt mai cuminți și ascultători din

dorința de a fi lăsați să vadă ceea ce vor și aceasta spre satisfacția părinților care nu prea știu mereu motivul apariției cumințeniei. Numai că în aceste filme ei văd persoane care se droghează, lupte, crime și amenințări. De aceea e necesar să ne întrebăm cât timp se uită copiii la televizor la ce se uită și ce înțeleg din ceea ce vizionează.

Adulții au tendința de a-i pune într-o lumină proastă pe proprii copii, atunci când greșesc crezând că așa își vor impune autoritatea, îi critică deseori atunci când greșesc, îi etichetează (de ex. " Ești un prost!", Ești un leneș!")sau încearcă să-i umilească în prezența altor persoane ("Spune-le tuturor ce note mici ai!")

Orice copil încearcă să fie util prin ceva, dar în loc să-i fie apreciat efortul, chiar dacă a greșit, el se lovește de indiferența și lipsa de mici recompense ca în cazul de mai jos:

(O fetiță vine de la școală bucuroasă că după lungi așteptări învață să scrie litera "a ":

–Mami! Mami! Am învățat să-l scriu pe a ! a spus fetița.

–Taci, că vreau să aud știrile! Îi răspunde mama.)

Nu toți copiii frumoși, isteți , superdotați. Aceste daruri le primim de la Dumnezeu într-o anumită măsură iar fiecare ,, talent,, primit puțin câte puțin, în limita posibilităților fără a-l inhiba pe copil folosind diferite forme ale agresivității, ci laudându-i pentru orice reușită, mulțumindu-le pentru orice serviciu prestat.

Copiii care nu beneficiază de afecțiune, sunt brutalizați sau au renunțat la bucuriile copilăriei, fiind nevoiți să presteze muncă fizică pentru a-și întreține familia, devin adesea depresivi deoarece sunt nevoiți să-și înfrângă emoțiile. Din acest motiv vedem cum copiii la 9 ani devin agresivi cu colegii, sunt mincinoși, nedisciplinați, lipsesc de la școală și

deja la 11 ani fumează, au încercat alcoolul sau chiar un drog slab.

Nu e niciodată prea devreme să începem munca de prevenire. Copiii trebuie educați de mici că viața are și ea limitele ei care trebuie respectate. El trebuie să învețe să-și limiteze timpul de joacă, să-și fragmenteze porția de dulciuri, pentru ca mai târziu să poată refuza cu ușurință drogurile oferite de vecini sau colegi.

Dacă avem grijă ca elevul / copilul nostru să desfășoare diverse activități atractive (citire , pictură, cântare la un instrument, înscriere la un club sportiv, dans) el nu va cădea pradă senzațiilor tari. De exemplu: Un copil a văzut un grup de minori inhalând dintr-o pungă o substanță argintie (vopsea bronz –aluminiiu).I-a întrebat din curiozitate ce este, aceștia i-au dat să inhaleze spunându-i că va vedea ceva frumos. A încercat , s-a simțit bine și apoi a căutat să-și procure singur. Ba chiar a găsit în magazia bunicilor sticluta din care aceștia vopsiseră porțile sobei. Și treptat a devenit consumator de droguri fără să vrea.

De aceea, consider că nu trebuie să tratăm cu indiferență aceste aspecte și în colaborare cu părinții să știm să-i motivăm pe copii să colaboreze, să întreținem cu ei discuții libere și să-i determinăm să-și organizeze un sistem propriu de valori, să se accepte așa cum sunt, să-și dezvolte eu-l și să ia atitudine față de substanțele care produc dependență.

BIBLIOGRAFIE

1. Kalin C. Television, Violence and Children, M. S. Synthesis Paper, Oregon University, 1997
2. Preda V. –Profilaxia delinvenței și reintegrare socială, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1981.

Prof. Olaru Maricica
Școala Primară Copăcești – Ruginești
Județul Vrancea

Programul de intervenție personalizat

în activitatea de dezvoltare și învățare a elevului deficient

Activitatea de învățare a elevului deficient presupune proiectare, gândire sectorială, analiză și obiective precise din partea celui care conduce această activitate. Elevul deficient este o individualitate aparte și trebuie personalizat ca atare. Instrumentul de proiectare, planificare și coordonare în care sunt concretizate modalitățile de intervenție eficientă, în vederea realizării integrale a scopurilor vizate de activitatea de dezvoltare și învățare a elevului deficient este programul de intervenție personalizat (PIP). Câmpul de acțiune al acestui program se limitează la un singur elev, un singur scop, un singur obiectiv intelectual dar, cu acțiuni și activități care să-i activeze întregul potențial senzorial, afectiv.

Conceperea și elaborarea unui program de intervenție personalizat trebuie să înceapă cu stabilirea principiilor care stau la baza activității:

- a) principiul comunicării permanente, de la egal la egal, cu elevul deficient inclus în program;
- b) principiul sprijinului minimal acordat în funcție de posibilitățile copilului;
- c) principiul retragerii gradate a sprijinului acordat pe măsură ce elevul avansează în învățare și își îmbogățește bagajul de achiziții;
- d) principiul confirmării eficiente activității pentru a putea vedea clar situația la un moment dat și a stabili cum se poate avansa în activitate.

După analiza efectelor previzibile ale acestor principii în cadrul programului de intervenție, conducătorul programului împreună cu partenerii din echipa de lucru vor stabili scopul acestui program care trebuie să respecte niște cerințe pentru a deveni eficient: să fie limitat într-un

singur domeniu de dezvoltare sau de învățare, să se concretizeze în obiective de învățare concretă.

„Fiecare/orice elev deficient poate învăța multe dacă este ajutat; pe măsură ce achiziționează și poate acționa independent, elevul deficient are nevoie de mai puțin ajutor”. Acesta ar fi un scop general care ar putea să fie admis la mai multe programe de intervenție. Pentru un singur obiectiv sau pentru o anumită durată de timp scopul poate fi individualizat și foarte concret.

O altă etapă de elaborare a unui PIP constă în fixarea obiectivelor. Acestea trebuie să fie specifice învățării, clare, precise, concrete, să motiveze scopul, să cuprindă o strategie de învățare și de intervenție cât mai specifică, să conțină detalierea comportamentului reprezentativ vizat, să aibă condiții de realizare, să cuprindă pragul minim de reușită pe scara achizițiilor, să poată fi concretizat în obiective operaționale, să fie posibil de realizat cu elevul deficient. Fiecare acțiune întreprinsă face obiectul unui obiectiv. Enunțurile unui obiectiv trebuie să descrie comportamentul de bază al achiziției prevăzute, să fixeze condițiile de realizare a achiziției pe care o vizăm, condițiile de realizare a comportamentului respectiv, dar mai ales să stabilească de la ce nivel considerăm noi că elevul deficient va reuși în activitatea de învățare.

Scopul poate fi definit printr-un enunț general, care indică orientarea activității. El nu indică foarte clar ce va trebui să poată realiza elevul deficient la sfârșitul programului. De aceea este nevoie de transformarea scopurilor în obiective de învățare concretă.

Programul de intervenție personalizat acționează asupra elevilor aflați în dificultate și este

elaborat de o echipă formată din: profesori psihopedagogi, profesori psihologi școlari, profesori de alte specialități.

Etapela programului de intervenție constau în determinarea și selectarea comportamentului-țintă. Pentru a face o alegere corectă, cu rezultate psihopedagogice concrete, trebuie să ținem seama de următoarele aspecte: să alegem comportamente reprezentative pentru scopul vizat; comportamentele să fie funcționale, utile și în corelație cu stimularea comportamentului copilului; să fie urmărite prin acțiuni realiste; să fie identificate comportamentele inadecvate care ar putea fi dezvoltate și ar putea împiedica elevul să se integreze.

Pentru a trece la acțiunile care duc la realizarea comportamentului echipa trebuie să elaboreze stragiile de realizare, prin care se identifică obstacolele și se elimină, se elaborează sarcini de învățare atât globale dar mai ales individuale. Strategia trebuie să răspundă concret la întrebările: cine realizează acțiunile? unde se desfășoară? când este perioada optimă?

Formularea comportamentelor-țintă trebuie focalizate asupra rezultatului așteptat și pe care elevul deficient îl poate realiza. Condițiile de manifestare a comportamentului-țintă sunt determinate de de timpul, locul, materialul faptic utilizat și de ajutorul acordat de către adult copilului. de asemeni, comportamentul ar trebui să fie determinat și selectat din ansamblul activităților obișnuite din societatea în care acționează elevul. Din acest motiv comportamentele-țintă ar trebui să fie reprezentative, funcționale și accesibile. Dacă toți din echipă se mobilizează și conlucrează asupra acțiunii de ajutorare/stimulare a unui elev pentru ca acesta să rezolve sarcinile încredințate și să le execute corect ca semn că le-a conștientizat pe toată perioada programului, atunci putem spune că scopul – concretizat în comportamentul-țintă a fost realizat

și permite continuarea activității pe alte nivele de dezvoltare și cunoaștere.

Programul de intervenție personalizat poate fi deturnat din cauza unor factori sociali nedepistați la timp, ignorați sau subestimați. Acești factori de risc sunt de natură internă (deficiență instalată ireversibil, dificultăți de adaptare, dificultăți socio-afective, blocaje emoționale, psihologice, psihomotrice) sau de natură externă (condiții de viață și activitate, influențe sociale negative, legislație restrictivă, mediu viciat, situație socială, familială, materială sau culturală dificilă).

Programul de intervenție personalizat cuprinde o evaluare permanentă, după fiecare secvență parcursă, dar și o evaluare finală. Această evaluare trebuie să aibă stabilite mecanisme de măsurare în orice stadiu de parcurgere a programului. Mai amult, aceste mecanisme să conțină și un mecanism de revizuire și să ducă la realizarea unui obiectiv propus, pentru a putea trece la altul. Coordonatele evaluării sunt un șir de întrebări la care echipa trebuie să răspundă. De unde s-a pornit? Ce s-a întreprins? Ce s-a întâmplat cu dezvoltarea elevului deficient? Unde s-a ajuns? De ce nu s-a ajuns? Unde trebuia să se ajungă? Cum s-a acționat de s-a ajuns aici? Ce trebuie întreprins mai departe?

Programul de intervenție personalizat este modalitatea fundamentală în acțiunea de sprijin a elevului cu dificultate de învățare. Depinde de echipa care acționează în program, de familia copilului, de societatea care să-i accepte pe acești copii.. numai atunci putem afirma că programul de intervenție personalizat și-a atins scopul, și-a realizat obiectivele, a dus la creșterea și maturizarea socială a unui elev care vrea să învețe și poate fi ajutat să învețe.

Prof. Olteanu Săndina
Școala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu” Mărășești
Județul Vrancea

ASIGURAREA CALITĂȚII PRIN ABORDĂRI MODERNE ÎN PREDAREA ISTORIEI

În contextul integrării României în Uniunea Europeană, dimensiunea educației capătă o importanță deosebită. Asigurarea educației de calitate în școala românească, la nivelul standardelor europene, ar putea fi un bun început al formării unei culturi a calității, în măsură să formeze competențe, valori, atitudini legate de acest subiect.

Educația nu este un sistem în sine, ci un serviciu în folosul societății.

Fiecare copil are caracteristici, abilități și cerințe de învățare unice. De aceea, pentru ca dreptul la educație să aibă finalitate, trebuie implementate programe educaționale care să țină seama de această diversitate de caracteristici și cerințe. Avem datoria de a construi o școală deschisă, prietenoasă și democratică, fără discriminări și excluderi, o școală unde toți copiii sunt valorizați și integrați.

În contextul multicultural al societății europene, școala deține un rol esențial în formarea unor cetățeni conștienți de menirea pe care o au în viața socială și spirituală a contemporaneității. Aceasta solicită înțelegerea trecutului și sensibilitatea pentru descoperirea modalităților de demonstrare a evenimentelor și conflictelor. Învățământul istoric aduce o contribuție esențială la formarea sentimentului de toleranță față de alte popoare, culturi, religii, limbi.

Întreaga istorie este înfățișată în cadrul unei viziuni ce lasă loc interpretărilor. Viziunea asupra istoriei predate în școală, pe care a afirmat-o Consiliul Europei de-a lungul anilor, cuprinde o anumită interpretare. Ea acceptă existența unor modalități diverse de a preda istoria în școlile din Europa. Educația, mai mult ca oricare domeniu al cooperării europene, cunoaște o diversificare și este un domeniu în care identitatea națională și suveranitatea de stat sunt exprimate cu deosebită putere, iar această diversitate constituie deja un patrimoniu și o moștenire comune. Acceptarea acestei diversități este un aspect de seamă al cunoașterii Europei, dar reprezintă, de asemenea, un aspect fundamental al națiunilor moderne care a modificat diferitele modalități de abordare ale istoriei naționale.

Acceptarea diversității și încurajarea viziunii interdisciplinare constituie esența activității Consiliului Europei privind predarea istoriei, alături de: (Recomandarea Nr.15 a U.E.,2001)

- accentuarea învățării active de către elevi pe baza unei varietăți de izvoare istorice și cultivarea deprinderilor lor critice;
- abordarea conținutului curriculum-ului de istorie în funcție de:
- credința că istoria națională nu este sinonimă cu istoria naționalistă și că istoria nu ar trebui să încurajeze atitudini înguste, șovine, intolerante ori să conducă la sentimente de superioritate etnică, națională sau rasială;
- concepția că istoria și dimensiunea sa europeană ar trebui să constituie o parte fundamentală a educației în școală. Nu poate fi vorba despre a impune o versiune unanim acceptată a istoriei Europei, deși există unele subiecte comune studiate în unele state din Europa;
- credința că oricând este posibil, viziunea națională și europeană trebuie să fie lărgite către o viziune universală și că istoria națională nu trebuie separată de contextul său european și universal.

- Consiliul Europei a recunoscut din ce în ce mai mult contribuția pe care o pot aduce activitățile din afara școlii la actul formal al predării-învățării, cu precădere prin intermediul schimbului și legăturilor dintre școli.

- S-a recomandat, întotdeauna, ca elevii să studieze istoria modernă și contemporană și această concepție a fost întărită de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei care a solicitat adoptarea unor tehnici adecvate de predare a istoriei moderne astfel încât elevii să fie gata să practice democrația.

S-a încercat să se analizeze diferite modalități de a se prezenta în clasă evenimente controversate și dureroase din istoria recentă.

Istoria este predată, de obicei, în școli în scopul cultivării valorilor civice cât și pentru interesul său intrinsec și valoarea sa ca metodă a cunoașterii. În general, puține curriculum-uri de istorie subliniază numai scopurile educaționale ale istoriei. Chiar și acei autori de curriculum care își încep lucrarea cu importanța predării metodelor istorice par să nu dorească să lase de înțeles că aceasta ar fi, de asemenea, unicul criteriu pentru alegerea conținuturilor. În numeroase țări există o contradicție între scopurile sociale și politice și cele pur educaționale.

Predarea istoriei are ca obiective: (Recomandarea Nr.15 a U.E.,2001)

- educarea unor cetățeni responsabili și implicați activ în viața politică și în cultivarea respectului pentru diferențele între popoare, fiind bazate pe afirmarea identității naționale și a principiilor toleranței;

- promovarea valorilor fundamentale, precum: toleranța, înțelegerea reciprocă, drepturile omului și democrația;

- dezvoltarea capacității intelectuale de a analiza și a interpreta informația istorică în mod critic și responsabil, pe calea dialogului, prin aflarea dovezilor istorice și prin dezbateră deschisă, care să aibă la bază perspective multiple asupra istoriei, cu precădere în ceea ce privește aspectele controversate și sensibile;

- afirmarea propriei identități, individuale și colective, prin cunoașterea moștenirii istorice comune în aspectele sale locale, naționale, regionale, europene și globale etc.

- diversitatea (materiiilor, tehnicilor);

- caracterul democratic al învățământului, flexibilitatea, deschiderea pentru formare și dezvoltare.

Tendențele în educația istorică presupun: (Recomandarea Nr.15 a U.E.,2001)

- cultivarea la elevi a sentimentului de încadrare în dimensiunea europeană, care este deschisă către restul lumii;

- dezvoltarea capacităților critice ale elevilor, a abilităților de a gândi pentru ei înșiși, de a manifesta obiectivitate și rezistență la manipulare;

- analiza evenimentelor și momentelor care au marcat istoria Europei prin anumite perioade și fap-te, studiate la nivel local, național, european, global;

- studierea fiecărei dimensiuni a istoriei europene, nu doar a celei politice, ci și a celei economice, sociale și culturale;

- dezvoltarea curiozității și a spiritului de cercetare, în special prin utilizarea metodelor de investigație în ceea ce privește moștenirea istorică, o zonă care poate stimula influențele interculturale;

- studierea evenimentelor controversate și sensibile prin luarea în discuție a diferitelor fapte și opinii.

Modelul standard de predare a istoriei nu răspunde acestor tendințe, fiind fondat pe „triada învățare frontală – studiul manualului –

chestionarea”(L’asociatione Clio 92,1998,p.7), pe un model de învățare pasiv. În mod tradițional, cadrulul didactic îi revine rolul major și activ în cadrul procesului didactic (cel de emițător), acela de transmite cunoștințele spre un receptor aproape pasiv, determinat să memoreze și să reproducă informația.

Noul model de învățare este un model activ și presupune implicarea directă a elevului în procesul de dezvoltare a capacităților de învățare, în asimilarea cunoștințelor și dobândirea gândirii critice.

Acest model impune în activitatea la clasă un nou tip de relaționare pe mai multe direcții: profesor – elev, elev – elev, elev – profesor, aflate în opoziție cu tipul unidirecțional profesor – elev ce caracterizează modelul standard.

Rolurile se schimbă, se întrepătrund, după cum o demonstrează Kathee Terry (1996):(Manea,2006, p. 17)

Profesorul a fost...	Profesorul devine...
Sursă de informații și actor principal	Facilitator al procesului de învățare
Centrat pe manual	Centrat pe realitate și pe cele mai recente surse de informare
Coordonator al activității grupurilor de elevi	Manager al situațiilor de învățare
Creator de reguli pe care le impune (ce, când, cum)	Facilitează dezvoltarea structurilor de gândire care fac posibilă învățarea permanentă
Un educator solitar	Membru al unei comunități educaționale compuse din elevi, profesori, manageri, părinți etc.

Elevul a fost...	Elevul trebuie să fie...
Un receptor pasiv	Participant activ la actul învățării
Un executant obedient al sarcinilor stabilite de profesor	Profesor al colegilor săi
Sclav al unui curriculum prestabilit	Participant la decizia privind curriculum-ul școlar
Obligat să-și însușească un anumit manual	Un permanent căutător de noi informații din surse cât mai variate

Diferențele sunt semnificative.

Nevoia de schimbare polarizează totalitatea structurilor ce compun cunoașterea istorică în școală. Unui sistem educațional liberal, deschis, îi corespunde o eficiență crescută în formarea deprinderilor practice.

„În fapt, schimbarea este determinată de factori obiectivi și anume explozia informațională proprie ultimelor decenii. Volumul de cunoștințe specific fiecărui domeniu de activitate este atât de mare încât modelele tradiționale de învățare au devenit inoperante”.(Manea,2006, p.11)

Raportul Delors al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI al Organizației Națiunilor Unite concluzionează că educația începutului de mileniu III va trebui să se bazeze pe patru competențe fundamentale și anume:

- a învăța să cunoști;
- a învăța să faci;
- a învăța să trăiești împreună cu alții;
- a învăța să fii. (Manea,2006 p.11)

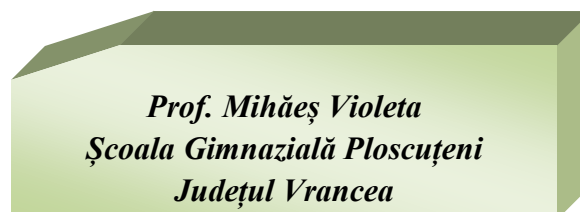
În contextul actual noua abordare didactică în predarea – învățarea istoriei își orientează demersurile spre cultivarea acestor competențe fundamentale cu rol practic – formativ.

BIBLIOGRAFIE

1. Anexă la Recomandarea No 15 (2001) a U.E. privind Predarea istoriei în Europa în secolul 21, adoptată de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 31 octombrie 2001.

2. L'associazione Clio 92, Tesi sulla didattica della storia, Bologna, 1998

3. Manea, M. , Istoria – Predarea istoriei și educației pentru cetățenie democratică: demersuri didactice inovative, Educația 2000, București, 2006

CELEBRAREA DIVERSITĂȚII

ALĂTURI DE PREȘCOLARII COMUNEI RUGINEȘTI

TEMA- Copacul prieteniei

OBIECTIV- să accepte diversitatea, să înțeleagă faptul că suntem diferiți dar egali

MATERIALE NECESARE- hârtie colorată diferit, foarfece, pastă de lipit, fotografiile copiilor, un copac în ghiveci

MOD DE LUCRU

Preșcolarii de la grădinița din Anghelești merg în vizită la preșcolarii din Ruginești.

Spargerea gheții: gazdele sunt amabile și împart jucăriile cu musafirii, încearcă să se cunoască după nume.

Fiecare grupă prezintă cântecele și poezii. Copiii constată că multe din poezii sunt cunoscute de ambele grupe. Li se propune să realizeze un „Copac al prieteniei”. Se împart materialele, copiii își împrumută uneltele, toți lucrează cu plăcere. Fiecare copil își lipește fotografia pe o floare colorată și își scrie numele dacă știe, dacă nu, este ajutat de un alt copil. Fiecare se prezintă prin intermediul floricelei apoi sunt prinse cu ajutorul educatoarelor în copac.

Încheierea activității: copiii formează o horă a prieteniei în jurul copacului și cântă împreună „Copăcelul”.

*Prof. Chiticaru Maricica
G.P.N. Anghelești
Județul Vrancea*

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„I.L.CARAGIALE” - BRĂILA

ȘCOALA DE VARĂ

„BRĂILA - ORAȘUL COPILĂRIEI MELE”

CLASA I-B

INSTITUTOR,
FLORICA PIPIRIGIANU

„ La noi, la Brăila,
La tanti Elvira,
Ușor se câștigă lira... „

Brăila - orașul lui Panait Istratti,
Mihail Sebastian,
Fănuș Neagu,
Gabriel Dimișianu,
Mircea Săndulescu,
Mihu Dragomir,
Petre Andrei,
Octav Doicescu,
C- tin Bacalbașa.

Brăila - orașul Anei Aslan,
Haricleei Darcle
sau, al Cameliei Potec.

Un oraș cu o istorie bogată, cu Dunărea albastră, un oraș cu străzi pietonale, clădiri vechi,..... și,
câte și mai câte...

Te invit în orașul copilăriei mele, să -l străbătem împreună, pentru a -l cunoaște !

ARGUMENT

„BRĂILA - orașul copilăriei mele...”

De ce ?

Pentru că, plimbându- se pe trasee bine stabilite, prin vizite și drumeții, copiii vor cunoaște orașul în realitate, orașul adevărat.

Pentru că, vor primi informații directe despre istoria și geografia Brăilei, despre personalitățile importante ale orașului, despre cultura brăileană, despre ocupațiile și viața de zi cu zi a brăilenilor.

Pentru că, în sufletele elevilor vor încolți sentimente de dragoste față de locurile natale și față de țară, de respect față de cei care vor un oraș frumos și curat, de mândrie - pentru că sunt și ei „brăileni „!

OFERTA EDUCATIONALĂ DE VARĂ

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „I.L.Caragiale” Brăila

Propunător: institutor, FLORICA PIPIRIGIANU

Tema: „Brăila- orașul copilăriei mele”

Scopul: cunoașterea orașului natal; desfășurarea de : vizite, plimbări, drumeții; petrecerea utilă și plăcută a timpului în care se desfășoară programul; relaționarea mai bună / elev – elev; elev- învățător .

Grupul țintă: elevii clasei I- B

Perioada: 25 iunie - 5 iulie

Locul de desfășurare: sala de clasă, cartierul „Progresul”, parcuri, muzee, străzi principale din oraș
stațiunea Lacu Sărat

Resurse procedurale: conversația, lectura explicativă, exercițiul, învățarea prin descoperire, analiza și sinteza, jocul didactic, observația

Resurse materiale: hărți, imagini, cărți, albume, scrieri literare, monede, documente, film didactic

Resurse temporale: zilnic, 4- 5 ore

Resurse umane: elevi, părinți, cadre didactice

Obiective: - posibilitatea oferită elevilor de a cunoaște mai bine orașul lor;
- cunoașterea și înțelegerea istoriei și geografiei locale;
- activități instructiv- educative diversificate;
- timp recreativ plăcut și util;
- încheierea unor relații de bună colegialitate și prietenie;
- păstrarea unor amintiri plăcute .

Modalități de desfășurare:

- plimbări prin oraș, după trasee bine stabilite ;
- vizite la Muzeul de Istorie, Muzeul de Științe ale Naturii ;
- realizarea de fotografii ;
- drumeție / Lacul Sărat ;
- realizarea unor lucrări plastice și compuneri ;
- impresii- Școala de Vară .

Evaluare: realizarea unui album foto, întocmirea unui portofoliu, diplome (concursuri – cel mai frumos desen, cea mai frumoasă compunere despre orașul Brăila).

ACTIVITĂȚI PROPUSE

1. Cartierul meu, Brăilița.
2. Piața Traian. Centrul vechi al orașului. Muzeul de Istorie.
3. Dunărea. Faleza. Portul.
4. Parcul Monument. Muzeul de Științe ale Naturii.
5. Parcurile orașului. Grădina Mare.
6. Stațiunea Lacu Sărat.
7. Impresii, desene, compuneri, concluzii, amintiri...

„Copilul trebuie să știe că este un miracol, de vreme ce de la începuturile lumii și până la sfârșitul ei, nu a mai fost și nu va mai fi nici un copil asemeni lui.”

Pablo Casals